

คำนำ

การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กเล่มนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 กล่าวถึงความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก และตอนที่ 2 กล่าวถึง การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็ก สำหรับบทนำนี้ได้กล่าวถึงความเป็นมาของวรรณกรรมสำหรับเด็กทั้งทางตะวันตกและของไทยโดยสังเขปเท่านั้น เพราะไม่ใช่จุดมุ่งหมายโดยตรงของวิชานี้

การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็ก ผู้เขียนจะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานจากตอนที่ 1 และแนวการฝึกเขียนตอนที่ 2 ผสมกลมกลืนกัน ซึ่งวรรณกรรมสำหรับเด็กบางประเภท มีมากมายแล้วในประเทศไทยขณะนี้ เช่น นิทานภาพ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เป็นต้น ส่วนบางประเภทยังไม่มีหรือมีก็น้อยมาก เช่น เรื่องเหนือวิสัย เรื่องขบขัน เรื่องผจญภัย เป็นต้น หากผู้เรียนสนใจที่จะเขียนก็จะเป็นการเพิ่มพูนวรรณกรรมสำหรับเด็กให้มีมากยิ่งขึ้น

ผู้เขียน ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กุหลาบ มัลลิกะมาส ที่ได้ให้ความเมตตาแก่ผู้เขียนเสมอมา ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ทองสุข เกตุโรจน์ รองศาสตราจารย์ฉัตรวรุณ ตันนะรัตน์ รองศาสตราจารย์สมบูรณ์ ธรรมครองอาตม์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ส่องศรี โดประเสริฐ ที่ได้ความกรุณาทุกครั้งที่ขอความช่วยเหลือ สำหรับผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมลพรรณ เรพเพอร์ ผู้เขียนขอแสดงความเคารพอย่างยิ่งในความปรารถนาดี

ขอขอบคุณผู้เขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กซึ่งได้นำมาเป็นตัวอย่างและสำนักพิมพ์ที่ได้ให้ความกรุณา ขอจงมีความสุขใจทุกเมื่อ

รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ ญาณประทีป
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำนำ (เพิ่มเติม)

การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กเพิ่มเติมครั้งนี้ ได้เพิ่มรายละเอียดที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่ให้มีเนื้อหาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และในคราวนี้ซึ่งกำลังจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นใหม่ ก็ได้สอดแทรกส่วนที่ยังขาดอยู่ให้ครบถ้วนบริบูรณ์

ความสมบูรณ์ของหนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นด้วยความกรุณาของท่านคณาจารย์ผู้อ่านผลงานทางวิชาการที่ได้ชี้แนะแนวทางให้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ ญาณประทีป

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำนำ (เพิ่มเติม)

จากการสำรวจหนังสือสำหรับเด็กในแหล่งจำหน่ายหนังสือและห้องสมุด ทำให้ทราบว่าหนังสือสำหรับเด็กประเภทนิทานภาพ นิทาน ชีวประวัติและประวัติศาสตร์และเรื่องสมจริงมีมากพอสำหรับเด็กอ่าน ส่วนเรื่องเหนือวิสัย เรื่องขบขัน ร้อยกรองสำหรับเด็กและเรื่องให้ความรู้ยังมีจำนวนไม่มากนัก ประกอบกับในการสอนได้ฝึกให้นักศึกษาเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งเมื่อนักศึกษาเรียนจบแล้วจะสามารถเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กได้

อย่างไรก็ดี นักศึกษาเมื่อได้ศึกษาแล้ว จะต้องฝึกฝนการเขียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง จะทำให้เกิดความชำนาญขึ้นและสามารถเขียนได้ดีพอที่จะพิมพ์จำหน่ายได้

รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ ญาญประทีป

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง